

ODESZLI NA WIECZNĄ WARTĘ

Mieczysław Biskupski „Szary”, żołnierz łączności Garnizonu AK Bydgoszcz, urodził się 29 XII 1923 r. w Poznaniu w rodzinie Teodora i Anny z d. Łazarewicz. Ojciec był oficerem Wojska Polskiego. Gdy rodzina zamieszkała w Bydgoszczy, Mieczysław podjął naukę w Gimnazjum im. E. Rydza-Śmigłego. Należał także do 4. Bydgoskiej Drużyny Harcerzy (BDH).

Od połowy sierpnia do początku września 1939 r. w ramach Harcerskiego Pogotowia Wojennego pełnił funkcję gońca-cyklisty przy dowództwie 15. DP. Po zajęciu Bydgoszczy przez Niemców włączył się do konspiracyjnych akcji samorzutnie podejmowanych przez 4. BDH, m.in. wyniesienia z gmachu szkoły i ukrycia sztandaru oraz kroniki drużyny. Spisywał także lokatorów mieszkań, na których drzwiach, na polecenie niemieckich władz, znajdował się napis w języku niemieckim „Tu mieszka volksdeutsch”. Został aresztowany przez gestapo w maju 1940 r. pod zarzutem działalności konspiracyjnej. Z braku dowodów został zwolniony z obowiązkiem meldowania się na gestapo początkowo dwa razy w tygodniu, a po kilku miesiącach jeden raz. W czasie okupacji mieszkał w Bydgoszczy, od października 1939 r. pracował jako robotnik w różnych niemieckich zakładach pracy. Najdłużej, bo od 27 V 1942 r. do 15 I 1945 r., był zatrudniony w niemieckich zakładach zbrojeniowych w Łęgnowie. W czwartym kwartale 1941 r. należał do konspiracyjnej grupy harcerskiej samopomocy i samokształcenia Szarych Szeregów. W maju 1943 r. grupa nawiązała kontakt z Placówką AK działającą w niemieckich Zakładach Amunicyjnych Lotnictwa w Osowej Górze. Mieczysław, jako „Szary”, objął od 11 XI 1943 r. służbę łączności w Garnizonie AK Bydgoszcz, którym dowodził wówczas Alojzy Suszek „Paweł”, później komendant Inspektoratu AK Bydgoszcz. Suszek także odbierał od Mieczysława zaprzysiężenie. Poza tym „Szary” uczestniczył w szkoleniach wojskowych, kursach topografii, udzielania pierwszej pomocy. W konspiracji działał do 20 I 1945.

W 1946 r. Mieczysław zdał maturę i podjął studia na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, którą ukończył z dyploma-

mem inżyniera-technika w 1951 r. Do 1957 r. pracował w Poznaniu, a następnie w Warszawie. W grudniu 1987 r. przeszedł na emeryturę z Biura Projektów Przemysłu Cukrowniczego „Cukroprojekt” w Warszawie, ze stanowiska kierownika Pracowni Spichrzów i Młynów, gdzie pracował od 11 VII 1983. Zmarł 23 III 2016 w Warszawie.

Elżbieta Skerska

